



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3671/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.634.948/2023/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 11.P.XV.21.624/2022/38. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.634.948/2023/9. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével, VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint 28. cikkével.
- [3] 1.1. A perbeli felperes indítványozó apa és az alperes anya házasságát a bíróság 2015-ben bontotta fel, a kapcsolatból származó gyermekeket az alperes anya gondozásába és nevelésébe helyezte el, valamint szabályozta az indítványozó és a gyermekek közötti kapcsolattartást, valamint megállapította a gyermektartásdíj összegét.
- [4] Több szülői felügyelettel, kapcsolattartással, iskolaválasztásokat érintő megegyezőkkel kapcsolatos peres eljárást követően az indítványozó keresetében kérte gyermekei vonatkozásában elsődlegesen, hogy őt a bíróság a szülői felügyelet gyakorlására jogosítsa fel és az alperes anya kapcsolattartási jogát szüntesse meg legalább két év tartamban, másodlagosan a gyermekekkel való kapcsolattartás újraszabályozását kérte. Alperes a kereset elutasítását kérte, valamint

viszontkeresetében az indítványozó szülői felügyeleti jogok körében való további korlátozását.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az indítványozó keresetét elutasította, az indítványozó és a gyermekek közötti kapcsolattartás szabályozását érintő rendelkezéseket pedig oly módon változtatta meg, hogy a felek legidősebb gyermeke vonatkozásában az indítványozó apát illető kapcsolattartási jogot megvonta, míg a másik két gyermek tekintetében az indítványozó kapcsolattartási jogát az ítélet jogerőre emelkedésétől számított egy év időtartamra vonta meg, majd az azt követő időszakra újraszabályozta az apai kapcsolattartást.
- [6] Az indítványozó az ítélet megváltoztatása, a kereseti kérelmének helyt adás érdekében terjesztett elő fellebbezést. Az indítványozó kérelme az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatára irányult, valamint fenntartotta az ismételt igazságügyi szakértői vélemény beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványát is. Az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, melyben maga is az ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az indítványozó kapcsolattartási jogát a két gyermek tekintetében két év időtartamra vonja meg.
- [7] A másodfokú bíróság a periratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatása után a tényállást helyesen állapította meg, a releváns peradatokat helytállóan rögzítette és okszerűen mérlegelte, az irányadó anyagi és eljárási szabályokat helyesen alkalmazta, és ennek eredményeként valamennyi pertárgyban jogszerű és megalapozott döntést hozott, amelynek indokaival is teljes mértékben egyetértett a másodfokú bíróság, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokaira visszautalva – helybenhagyta.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésével, VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint 28. cikkével.
- [9] Az indítványozó az R) cikk (2) bekezdésének sérelmét látja abban, hogy álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem alkalmazták megfelelően a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10.) Korm. rendelet rendelkezéseit.
- [10] Az indítványozó szerint az ítéletek sértik a VI. cikk (1) bekezdésében garantált jogait azáltal, hogy a bíróságok *contra legem* jogalkalmazással annak ellenére tagadták meg tőle a gyermekeivel való bármilyen kapcsolattartást másfél évre, hogy elismerték, hogy nem áll fenn olyan körülmény, mely ezt indokolná.
- [11] A lefolyt bírósági eljárások egésze sértette a felek alkotmányos védelemmel szavatolt jogait az indítványozó álláspontja szerint: az eljárás kezdetére teljességgel kiüresedett a gyermekek XVI. cikk (1) bekezdése szerinti egészséges szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez fűződő joga és a panaszosnak a XVI. cikk (2)

bekezdése szerinti azon joga is, hogy gyermekei nevelésében részt vegyen. Az eljáró bíróság ezen állapot megváltoztatása érdekében az azonnali és hatékony intézkedések meghozatalát elmulasztotta, majd az eljárás végén a kialakult, ám a felek alapjogait továbbra is sértő állapotot konzerváló döntést hozott.

- [12] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét véli az indítványozó abban, hogy az eljáró bíróság a másodfokú eljárásban közölt indítványozói kérelmek egyikét illetően sem rendelkezett azon túl, hogy magát a fellebbezést elutasította, a másodfokú eljárásban közölt indítványozói észrevételeket egyáltalán nem értékelte, az eljárásban meghatalmazással már nem rendelkező fél nyilatkozatait a panaszos által benyújtottnak értékelte, az indítványozónak a másodfokú tárgyaláson való személyes vagy képviselő útján való részvételét ellehetetlenítette.
- [13] Az indítványozó szerint az ügyében eljáró bíróságok az elbírálandó ügy alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját nem ismerték fel, az érintett alapvető jogok tartalmát nem tárták fel, így a 28. cikkben foglalt követelménynek nem tettek eleget, a jogszabályok alkalmazása során az érintett alapvető jogok lényeges tartalmát üresítették ki.
- [14] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [15] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [R) cikk (2) bekezdése, VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1)–(2) bekezdései, XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikk], a támadott bírói döntéseket, a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 11.P.XV.21.624/2022/38. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 50.Pf.634.948/2023/9. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az R) cikk (2) bekezdése, valamint a 28. cikk sem (lásd például: az R) cikk (2) bekezdés vonatkozásában a 3305/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [13]; a 28. cikk vonatkozásában a 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]), így ezekre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Ez alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak.

- [17] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [18] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseinek és XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszba valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul.
- [19] Az előbbieket mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB

végzés, Indokolás [26]]. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.

[20] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XVI. cikk (1)–(2) bekezdéseinek és XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[21] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró